

Regionaal Crisisplan Veiligheidsregio Twente

Deel I

Autorisatie

OPSTELLERS:

Jaqueline ten Voorde

BIJDRAGE IN DE WERKGROEP*:

Vakgroep OOV

Versiegegevens

VERSIE:	DATUM:	OMSCHRIJVING:
0.1	01-07-2016	Eerste concept
0.2	01-08-2016	Tweede concept
0.3	10-08-2016	Besproken in Werkgroep O&O als concept
0.4	30-08-2016	Besproken in Vakgroep als concept
0.5	22-09-2016	Besproken in projectgroep doorontwikkeling als concept
0.6	10-10-2016	Vastgesteld in Werkgroep O&O
0.7	25-10-2016	Vastgesteld in Vakgroep OOV
0.8	31-10-2016	Vastgesteld in de mono kolommen
0.9	7-11-2016	Vastgesteld in VD

Enschede, 7-11-2016

Versie 0.9

© 2016, Veiligheidsregio Twente, Enschede, auteursrechten voorbehouden.

Overname van dit rapport (of gedeelten daarvan) is toegestaan, mits de bron wordt vermeld.

Voorwoord

Graag breng ik onder uw aandacht het Regionaal Crisisplan Veiligheidsregio Twente. In opdracht van het Algemeen Bestuur (AB) is de huidige versie van het regionaal crisisplan geactualiseerd. Dit naar aanleiding van de vernieuwde visie op de regionale crisisorganisatie.

1. Bestuurlijke opdracht en uitgangspunten

Het Algemeen Bestuur heeft in september 2014 opdracht gegeven tot doorontwikkeling van de Twentse crisisorganisatie. De opdracht is om te komen tot een meer **flexibele, slagvaardige en meer naar buitengerichte** crisisorganisatie, waarbij de burger centraal wordt gesteld.

Alvorens een nieuwe crisisorganisatie uit te werken zijn allereerst een aantal richtinggevende meta-uitgangspunten bestuurlijk vastgesteld:

1. De crisisorganisatie werkt voor en samen met de burger;
2. Bij (flits)crises gaat slagvaardigheid ten behoeve van de burger boven interne afstemming;
3. Crisistaken worden óf uitgevoerd door crisis specialisten óf ze passen bij de dagelijkse werkzaamheden;
4. Crisis specialisten moeten beschikken over specifieke kwaliteiten;
5. De voorbereiding op crisis sluit aan bij de realiteit.

Op basis van deze meta-uitgangspunten is de nieuwe crisisorganisatie uitgewerkt en dit heeft geresulteerd in de volgende basisprincipes:

1. Er zijn maximaal twee commandolagen, één in de nabijheid van het incident en één rondom de burgemeester (als opperbevelhebber). De lagen zijn verbonden door middel van een rechtstreekse lijn tussen de leider CoPI en de operationeel leider. Overige organisatieonderdelen kunnen slechts ondersteunend zijn;
2. De startopstelling bestaat uit kleine teams die naar gelang het incident dat vraagt op maat kunnen worden gemaakt door middel van een proces van (extra deskundigheid) invoegen-toevoegen-uitvoegen;
3. De focus is op het incident en op de hulpverlening aan de burgers en er is vertrouwen in de operationele hulpverleners ter plaatse, dat wil zeggen dat capaciteit en middelen aan het CoPI worden toegevoegd om vanuit daar de hulpverlening ook voor het effectgebied te organiseren.
4. De nieuwe crisisorganisatie koppelt zekerheid aan flexibiliteit (concreet: GRIP gecombineerd met knoppenmodel): de startopstelling wordt gegarandeerd, daarna wordt uitgegaan van flexibiliteit en improvisatie voor de invulling van extra capaciteit.

2. Achtergrond van de doorontwikkeling

De doorontwikkeling in Twente is niet ingegeven door het feit dat Veiligheidsregio 'slechte cijfers' haalde bij bijvoorbeeld de systeemtesten. In tegendeel: Twente bouwt op een sterk fundament en op 'een goede staat'. Juist daarom heeft Twente deze stap kunnen en durven maken. Immers, een meer flexibel en naar buiten gerichte crisisorganisatie kan alleen goed functioneren bij een degelijke basis aan kennis en kunde van direct betrokken personen.

De doorontwikkeling sluit aan bij een aantal maatschappelijke ontwikkelingen, waardoor andere eisen worden gesteld aan de crisisorganisatie. Enkele van deze ontwikkelingen worden hieronder geschetst en nader toegelicht.

Zelfredzaamheid

Een terugkerend thema de laatste jaren is dat Nederland zich ontwikkelt van een verzorgingsstaat naar een participatiesamenleving 'waarin burgers verantwoordelijkheid nemen voor hun eigen omgeving en hun eigen leven'. (Samen)redzaam, eigen regie en verantwoordelijkheid zijn hierbij sleutelbegrippen. Dit is deels ingegeven door een veranderende economische realiteit, deels ook ingegeven doordat mensen mondiger zijn, zelfstandiger (willen) blijven of zijn en deels ook door alle technologische (ICT) mogelijkheden. (Zelf)redzaamheid is dan ook een belangrijk uitgangspunt voor de Twentse crisisorganisatie. Het klinkt tegenstrijdig, maar de VRT dient zich dan ook voor te bereiden op zelfredzaamheid. Met andere woorden: zelfredzaamheid moet een plek krijgen in de voorbereiding op rampen en crisis. Denk hierbij bijvoorbeeld aan de risicocommunicatie (burgers handelingsperspectieven bieden) of door samen met burgers te oefenen.

Informatiedeling

Deze ontwikkeling zien we ook terug als het gaat om het delen van informatie zowel in normale als bij crisissituaties. Onze samenleving is platter en gelijkwaardiger geworden. Mensen bewegen zich in vele verschillende netwerken. Er is minder gevoel voor hiërarchie. Velen willen hun mening en ervaringen delen en kunnen dit dankzij de digitale media sneller dan ooit. Aan de andere kant is alles wat een organisatie doet, mede door de vergaande digitalisering, snel zichtbaar. Niet doen wat de organisatie belooft, wordt direct afgestraft. Vertrouwen is een sleutelwoord.

Informatie en communicatie spelen een steeds belangrijkere rol, en krijgen ook binnen Veiligheidsregio Twente een prominente plek, zowel in de dagelijkse werkzaamheden als in crisissituaties. Een voorbeeld hiervan is het media-monitoring systeem.

Meer dan alleen flitscrisis

De organisatie zoals beschreven in het voorliggende crisisplan is in eerste instantie gericht op de flitscrisis. Een parate crisisorganisatie die onmiddellijk in actie kan komen bij een klassieke grote brand, ontploffing of verkeersongeval. Dit laat onverlet dat de crisisorganisatie breder kan worden ingezet, ook bij voorzienbare crises of andere complexe vraagstukken, zoals een crisis binnen het sociale domein, terrorisme, verwarde personen en, zoals recent, voor vraagstukken rondom de opvang van vluchtelingen. De vernieuwde flexibele crisisorganisatie sluit hier perfect op en gaat immers uit van een kleine kern met crisisprofessionals.

De Veiligheidsregio Twente heeft de laatste jaren veel geïnvesteerd in voorbereidingen binnen het sociale domein. Sociale calamiteiten met een maatschappelijke impact kunnen gemeenten op elk moment ontregelen. Het kunnen ingrijpende gebeurtenissen zijn die zorgen voor spanningen in de samenleving. De posities van de burgemeester, wethouder en openbaar ministerie komen daardoor meer in het middelpunt van de belangstelling te staan. Dergelijke incidenten hebben een groot bestuurlijk afbreukrisico.

Gemeenten dienen dus snel op te kunnen schalen van hun reguliere bedrijfsvoering naar een crisisorganisatie. In de vernieuwde handreiking Maatschappelijke onrust wordt deze opschaling beschreven. Het is van belang dat betrokken functionarissen weten wat van elkaar verwacht mag worden, wat de gezamenlijke spelregels zijn én hoe één en ander wordt opgepakt. Indien nodig kan worden opgeschaald naar een regionale crisisorganisatie zoals beschreven in dit document. Dan werken het sociale en fysieke veiligheidsdomein samen om de crisis te bestrijden. De crisisorganisatie kan daarnaast ook worden ingezet bij grote complexe vraagstukken (beleids crises) en bij de (voorbereiding) op evenementen. Ook dit is niet nieuw, dit is in het verleden al vaker gebeurd, voorbeelden hiervan zijn het kampioenschap van FC Twente, The Passion. Een treffend voorbeeld is ook de olie lekkage in het Ambtsvenn in Duitsland waarbij de crisisorganisatie is ingezet om 'beleid onder tijdsdruk' te helpen formuleren.

Nieuwe wetenschappelijke inzichten en praktijkervaringen

Ook wetenschappelijk wordt de laatste jaren steeds meer gesteld dat de klassieke 3-lagen crisisorganisatie tot starheid en vertraging leidt. Zo concludeert van Duin (2015) dat meer flexibiliteit kan worden ingebouwd, door te werken aan de hand van het knoppenmodel. Werken conform het knoppenmodel is per definitie flexibel en veronderstelt dat ten tijde van een (dreigend) incident, op basis van de situatie en de daarop gebaseerde strategie, de juiste personen en organisaties worden betrokken. Nu wordt nog conform protocollen bij elk GRIP-niveau standaard eenzelfde groep personen gealarmeerd. Het vraagt gedegen stuurmanskunst om hierin meer variatie te brengen. De combinatie van GRIP met het knoppenmodel vereist dat meer gericht naar de specifieke kenmerken van het incident wordt gekeken om te bepalen welke personen of organisaties moeten worden geïnformeerd. Dat stelt hoge eisen aan degene die alarmeert en opschaaft.

Scholtens, Jorritsma en Helsloot (2014) geven in een overzichtsartikel aan waarom meerdere commandolagen niet werkbaar zijn in de praktijk. In de praktijk zien we dit gebeuren. Ook Zannoni e.a. (2016) concluderen dat de rol van het Regionaal Operationele Team is veranderd. Het CoPI is de afgelopen jaren merkbaar versterkt en de beleidsteams rondom de bestuurder doen het aan de andere kant van de commandoketen in de praktijk steeds beter, met steeds betere adviseurs aan tafel. Het ROT heeft vooral toegevoegde waarde als faciliterend organisatieonderdeel daar waar er grootschalige inzet plaatsvindt vanuit meerdere partners, bij de verdeling van schaarste en bij intensieve, operationele communicatie. Noemenswaardig is ook de voortgangsbrief nationale veiligheid van 2015. Hierin geeft de minister aan dat hij de crisisorganisatie verder wil vereenvoudigen en flexibiliseren. Uitgangspunt hierbij is het verder verkleinen van de afstand tussen strategische besluitvorming en de operationele praktijk. De nieuwe crisisorganisatie van Twente heeft deze twee niveaus direct aan elkaar verbonden.

Met de vernieuwde visie op de crisisorganisatie gaan we terug naar het fundament van GRIP. GRIP beschrijft immers de systematiek om de coördinatie en informatiebehoefte af te stemmen. Het zegt niks over de ingezette monodisciplinaire eenheden en/of opschaling. Dit laatste is in de nieuwe crisisorganisatie gerealiseerd door het knoppenmodel te introduceren binnen GRIP. De organisatie sluit hiermee dan ook aan bij de **gedachte** waarmee het **referentiekader regionaal crisisplan** is opgesteld. Een belangrijk onderdeel van dit referentiekader is het multidisciplinaire knoppenmodel, dat een eenduidige ordening van de voor crisisbeheersing relevante activiteiten en processen beoogt. Het biedt de mogelijkheid direct op te schalen bij rampenbestrijding en crisisbeheersing, maar ook de mogelijkheid om meer flexibel op te schalen. Dit knoppenmodel was echter in de regio's niet nader uitgewerkt. Een knop verbeeldt capaciteit; het vermogen een bepaalde prestatie te behalen binnen een bepaalde omgeving, binnen een bepaalde tijd en continuering daarvan over een bepaalde periode. Afhankelijk van de aard en omvang van het grootschalige of bijzondere incident kunnen deze knoppen behoeftegericht worden geactiveerd.

3. Uitdagingen voor de toekomst

Vakbekwaamheid

Tegelijkertijd staan we als Veiligheidsregio Twente ook voor een paar mooie uitdagingen. Hoe houden we deze nieuwe organisatie **vakbekwaam**? We zien steeds meer de behoefte aan verdieping, focus op dilemma's en het werken aan bredere en nieuwe vaardigheden en competenties. Tegelijkertijd is er toenemende druk op monitoring, toetsing en registratie van bekwaamheid. We zien hierin de ontwikkeling naar eigen verantwoordelijkheid van de functionaris om vakbekwaam te worden. Eigen verantwoordelijkheid vraagt om maatwerk in training. En hoe betrekken we burgers bij de nieuwe crisisorganisatie?

Informatie

Informatie en communicatie spelen een steeds belangrijker rol, en krijgen ook binnen Veiligheidsregio Twente een steeds prominentere plek, zowel in de dagelijkse werkzaamheden als in crisissituaties. Een voorbeeld hiervan is het media-monitoring systeem. Het is aan Veiligheidsregio Twente de uitdaging om het antwoord te vinden hoe in de toekomst om moet worden gegaan met de verschillende stromen van informatie zo wel in de dagelijkse situatie als in crisistijd.

Rol meldkamer

De meldkamer speelt een belangrijke rol in de crisisbeheersing. Hier komen vaak de eerste meldingen binnen en de meldkamer is cruciaal in het alarmeren van de juiste eenheden. Binnen de hoofdstructuur is ook de meldkamer soms een knelpunt of aandachtspunt. De nieuwe crisisorganisatie besteedt hier ook aandacht aan maar hier ligt nog een opgave ook gezien de steeds verdere opschaling van de meldkamerfunctie.

Henk Robben

Burgemeester Wierden
Bestuurlijk Portefeuillehouder doorontwikkeling crisisorganisatie

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
1. Bestuurlijke opdracht en uitgangspunten	3
2. Achtergrond van de doorontwikkeling	3
3. Uitdagingen voor de toekomst.....	5
Inhoudsopgave.....	6
1 Inleiding	8
1.1 Aanleiding.....	8
1.2 Wettelijk en procedureel kader regionale crisisbeheersing.....	8
1.3 Definitie Ramp en crisis.....	8
1.4 Doel van het regionaal crisisplan.....	9
1.5 Specifieke planvorming	9
1.6 Uitgangspunten en prestatie-eisen crisisorganisatie.....	9
1.7 Afstemming, beheer en actualisatie.....	10
1.8 Leeswijzer.....	10
2 Regionale crisisorganisatie	11
2.1 Meldkamer.....	13
2.2 Commando Plaats Incident (CoPI).....	14
2.3 Het gemeentelijk crisisteam.....	16
2.4 Regionaal crisisteam.....	19
2.5 Regionaal Operationeel Team	20
3 Bovenregionale crisisorganisatie en nationale crises.....	21
3.1 Bovenregionale crisisorganisatie.....	21
3.2 Nationale crisis.....	21
4 Processen en verantwoordelijkheden	23
4.1 Intern randvoorwaardelijke processen.....	23
4.1.1 Alarmering en op- en afschaling	23
4.1.2 Leiding en coördinatie.....	24
4.1.3 Informatiemanagement	24
4.1.4 Resourcesmanagement (ondersteuning).....	24
4.2 Primaire hulpverleningsprocessen	25
4.2.1 Brandweerzorg.....	25
4.2.2 Geneeskundige zorg.....	26
4.2.3 Politiezorg	27
4.2.4 Bevolkingszorg.....	29
4.2.5 Crisiscommunicatie.....	30
Bijlage 1 Crisispartners	32
Openbaar Ministerie (OM)	32
Waterzorg	32
Waterschap.....	32
Rijkswaterstaat.....	33
Defensie.....	33
Convenanten.....	33

Bijlage 2 Prestatie-eisen	34
Acute medische hulpverlening.....	34
Acute brandweertzorg	34
Acute politiezorg.....	34
Opvangen.....	34
Verwanteninformatie.....	35
Publieksinformatie.....	35
Duiden.....	35
Handelingsverplichting.....	35
Nafase.....	35
Rapportage	36
Informatiemanagement.....	36
Leiding en coördinatie	36
Alarmering (ook bij opschaling)	36

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

De Wet veiligheidsregio's stelt eisen aan de (organisatie van de) regionale crisisbeheersing. Om daaraan te voldoen, heeft het bestuur van Veiligheidsregio Twente (VRT) het Regionaal Risicoprofiel en het Regionaal Beleidsplan vastgesteld. Met het beleidsplan legt het bestuur van de Veiligheidsregio Twente het beleid voor zijn (wettelijke) taken vast.

In opdracht van de portefeuillehouder Operationele Ondersteuning en vakmanschap heeft de werkgroep Operationele ondersteuning de huidige versie van het regionaal crisisplan 2.0 geactualiseerd. Dit naar aanleiding van de vernieuwde visie op de regionale crisisorganisatie. De voorliggende versie is hiervan het resultaat en wordt in december 2016 voorgelegd aan het Algemeen Bestuur van VRT.

Conform artikel 16 van de Wet veiligheidsregio's is de VRT verplicht een Regionaal Crisisplan vast te stellen waarin de uniforme aanpak van alle mogelijke crisissituaties in de regio, bevoegdheden, taken en verantwoordelijkheden zijn beschreven. Naast deze wettelijk voorgeschreven plannen heeft de VRT in de notitie 'Doorontwikkeling Crisisorganisatie Twente' zijn visie en uitgangspunten op crisisbeheersing vastgelegd.

1.2 Wettelijk en procedureel kader regionale crisisbeheersing

Onderstaande regelgeving, plannen en procedures zijn kaderstellend voor het Regionaal Crisisplan Twente. De landelijke regelgeving wordt daarom in het algemeen gevolgd. Indien hiervan wordt afgeweken staat dit toegelicht in dit plan.

REGELGEVING, PLANNEN EN PROCEDURES	
Wet- en regelgeving	Wet veiligheidsregio's
	Besluit veiligheidsregio's
	Besluit personeel veiligheidsregio's
	Wet Publieke Gezondheid
Plannen en procedures	
(inter)Regionaal karakter	Regionaal Beleidsplan 2015-2019
	Regionaal Risicoprofiel VRT
	Hoofdpijnen notitie 'doorontwikkeling Crisisbestrijding Twente'
	Multidisciplinair implementatieplan doorontwikkeling crisisorganisatie
	Werkwijze Informatiemanagement in Twente
	Zo werkt crisis communicatie
	Beleidsplan multidisciplinair opleiden en oefenen 2012-2016
	Regionale opschalings- en afschalingsprocedure
	Basisafspraken GRIP 5 en nationale crisis
Landelijk karakter	Referentiekader Regionaal Crisisplan 2009
	Document 'Eenheid in verscheidenheid' aanpak bovenregionale crisis
	Nationaal handboek crisisbesluitvorming

1.3 Definitie Ramp en crisis

Een ramp wordt in artikel 1 Wet veiligheidsregio's gedefinieerd als een gebeurtenis:

- waardoor een ernstige verstoring van de fysieke veiligheid is ontstaan en
- waarbij een gecoördineerde inzet van diensten en organisaties van verschillende disciplines is vereist om de dreiging weg te nemen of de schadelijke gevolgen te beperken.

Onder het begrip 'ernstige verstoring' wordt verstaan dat 'het leven en de gezondheid van vele personen, het milieu of grote materiële belangen in ernstige mate bedreigd worden of zijn geschaad'.

Voor de definitie van een crisis is geen wettelijke regelgeving. Een crisis wordt over het algemeen gedefinieerd als een heftige noodsituatie waarbij het functioneren van een stelsel wordt verstoord. Dit kan zijn bij gebeurtenissen met veel maatschappelijke impact.

1.4 Doel van het regionaal crisisplan

Het crisisplan beschrijft de organisatie, taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden op het gebied van de rampenbestrijding en crisisbeheersing in de regio Twente. Het crisisplan is een plan dat de wijze beschrijft waarop in multidisciplinair verband wordt samengewerkt. De bijlagen maken deel uit van het Regionaal Crisisplan.

Daarnaast geeft het crisisplan een opsomming van de rampbestrijdingsprocessen, wie verantwoordelijk is voor de inrichting en uitvoering hiervan en in welk document deze processen zijn beschreven. De uitwerking van de monodisciplinaire procesbeschrijvingen behoort tot crisisplan deel 2.

1.5 Specifieke planvorming

De crisisorganisatie is inzetbaar voor alle soorten rampen en crises. Hiervoor wordt de generieke aanpak gehanteerd zoals beschreven in dit crisisplan. Dat neemt niet weg dat een aantal specifieke risico's extra aandacht en dus planvorming behoeft. Deze risico's staan beschreven in het regionaal risicoprofiel. Voor deze risico's bestaan rampbestrijdingsplannen en coördinatieplannen. Deze plannen beschrijven de aanvullingen op en afwijkingen van de in het crisisplan beschreven crisisorganisatie:

- Rampbestrijdingsplan Luchthaven Twenthe;
- Rampbestrijdingsplan Urenco;
- Rampbestrijdingsplan Elementis;
- Rampbestrijdingsplan Vivochem;
- Rampbestrijdingsplan Varo;
- Rampbestrijdingsplan Kerncentrale Lingen;
- Coördinatieplannen Vaarwegen, snelwegen, spoorwegen.

1.6 Uitgangspunten en prestatie-eisen crisisorganisatie

De onderstaande uitgangspunten en prestatie-eisen geven richting aan de crisisorganisatie. Deze komen voort uit de resultaten van de doorontwikkeling crisisorganisatie Twente en vormen de basis voor de verdere uitwerking van de regionale crisisorganisatie.

Uitgangspunten

de crisisorganisatie werkt voor en samen met de burger

De omgang door de crisisorganisatie met haar inwoners is essentieel om de betrokkenheid en inzet van de bevolking bij crises goed te benutten. Twente bevordert en benut zelfredzaamheid.

bij (flits)crises gaat slagvaardigheid ten behoeve van de burger boven interne afstemming

Acute/flits crises vragen om snelle besluitvorming (slagvaardigheid), maar tegelijk dienen de processen en acties van de kolommen op elkaar afgestemd te zijn zodat het maximale resultaat behaald kan worden (coördinatie). De keuze om bij één van beide doelstellingen de prioriteit te leggen, betekent onvermijdelijk een mindere realisatie van de andere doelstelling. Veiligheidsregio Twente kiest voor een slagvaardige crisisorganisatie, waarin de output voor de burger centraal staat, ook al betekent dat dat er geen optimale afstemming kan plaatsvinden.

1. *Crisistaken worden óf uitgevoerd door crisisspecialisten óf ze passen bij de dagelijkse werkzaamheden*

Een crisis specifieke taak die in de hectiek en (tijds)druk van een crisis moet worden uitgevoerd vergt intensieve opleiding en training. Een gevolg hiervan is dat Veiligheidsregio Twente kiest voor een tweeledige aanpak:

- een kleine crisis kern die bestaat uit intensief getrainde crisisspecialisten.
- brede betrokkenheid van alle regionale en gemeentelijke diensten die tijdens crises improviseren op basis van hun dagelijkse taken en daarbij (waar nodig) worden aangestuurd door de leden van de crisis kern.

2. *crisisspecialisten moeten beschikken over specifieke kwaliteiten*

Twente kiest voor kwaliteit binnen de crisisorganisatie. Dit betekent de juiste mens op de juiste plek.

3. *De voorbereiding op crisis sluit aan bij de realiteit*

Twente gaat in de crisisorganisatie altijd uit van realisme en een realistische voorbereiding zowel bij de planvorming als bij het opleiden, trainen en oefenen.

Prestatie-eisen

Naast de uitgangspunten zijn prestatie-eisen geformuleerd. Deze prestatie-eisen zijn richtinggevend. Het geeft een inspanningsverplichting weer, waarbij er ruimte blijft voor improvisatie en professionaliteit.

Prestatie-eisen voor een crisisorganisatie zijn te ingewikkeld om als outcome-eisen te definiëren, omdat er immers in een niet genormeerde situatie moet worden opgetreden: er moet dus worden geïmproviseerd. De geformuleerde “eisen” sluiten aan bij de uitgangspunten. Dat betekent dat naast het behalen van de prestaties de focus op improvisatie en inspelen op de (zelf)redzame inwoners van Twente ook noodzakelijk is.

Onderscheid wordt gemaakt, tussen de primaire hulpverleningsprocessen en de interne randvoorwaardelijke processen als informatievoorziening en logistiek: zonder dit soort randvoorwaardelijke processen zal de crisisorganisatie niet werken.

In bijlage 2 zijn de prestatie-eisen van de primaire hulpverleningsprocessen en de interne randvoorwaardelijke processen verder uitgewerkt.

1.7 Afstemming, beheer en actualisatie

Conform de Wet veiligheidsregio's heeft de VRT met de buurregio's afgesteld hoe het crisisplan zich verhoudt tot de daar aanwezige (operationele) plannen en procedures op het gebied van crisisbeheersing. Het crisisplan wordt minimaal éénmaal per vier jaar (en indien noodzakelijk vaker) opnieuw vastgesteld door het bestuur van de veiligheidsregio en ter informatie toegestuurd aan de regionale en interregionale crisispartners en de Commissaris van de Koning.

In bijlage 1 is aangegeven met welke organisaties afstemming heeft plaatsgevonden en is een verzendlijst opgenomen. Het Regionaal Crisisplan is digitaal beschikbaar. Het Regionaal Crisisplan is openbaar en te vinden op www.vrtwente.nl. De digitale versie is tevens voor externe crisispartners te vinden op het Veiligheidsnet Twente¹ en wordt daarnaast eenmalig naar de externe partners toegestuurd. Ook de ondersteunende documenten zoals Richtlijnen Optreden (RO) en taakkaarten zijn te vinden op Vnet.

1.8 Leeswijzer

- Hoofdstuk twee beschrijft de samenstelling, taken en verantwoordelijkheden van de regionale crisisorganisatie.
- Hoofdstuk drie beschrijft de samenstelling, taken en verantwoordelijkheden van de bovenregionale crisisorganisatie
- Hoofdstuk vier geeft in het kort een beschrijving van de primaire hulpverleningsprocessen en de interne randvoorwaardelijke processen.
- In de bijlagen zijn de prestatie-eisen van de regionale crisisorganisatie en afspraken met crisispartners beschreven.
- GRIP is een bijlage van het RCP.

---

¹ Elke gemeente heeft toegang tot het Veiligheidsnet. Veiligheidsnet is een beveiligde site met alle operationele informatie voor de vijf kolommen en externe partners. Op veiligheidsnet is de meest actuele versie Regionaal Crisisplan te vinden.

2 Regionale crisisorganisatie

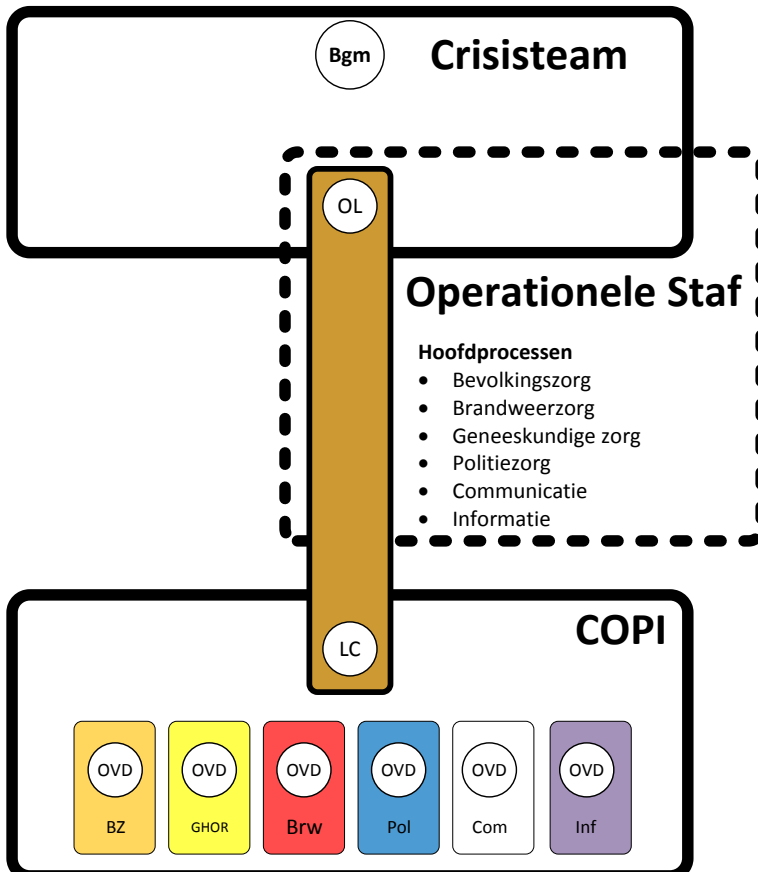
In dit hoofdstuk wordt de regionale crisisorganisatie beschreven. De crisisorganisatie beoogt een handelingsstructuur te zijn: een organisatie die bedoeld is om onder tijdsdruk zo snel mogelijk, en dus zonder te veel gedwongen procedurele afstemmingsmomenten, direct en slagvaardig te handelen.

De organisatie gaat op basis van de meta-uitgangspunten en prestatie-eisen uit van de volgende basisafspraken:

- De crisisorganisatie bestaat uit maximaal twee besluitvormende lagen. Andere organisatieonderdelen kunnen slechts ondersteunend zijn aan een van beide lagen. In de meeste gevallen zal het gaan om een CoPI en het crisisteam. Deze twee lagen zijn met elkaar verbonden door een rechtstreekse lijn tussen de leider CoPI en de Operationeel Leider.
- De crisisorganisatie gaat uit van een startopstelling met kleine teams. Afhankelijk van de aard en de fase van een crisis, kan de crisisorganisatie worden uitgebreid met bepaalde functionarissen en/of teams of juist worden verkleind (invoegen-toevoegen-uitvoegen).
- De basisafspraken voor de alarmering en op- en afschaling staan in de GRIP. Aanvullend gaat de crisisorganisatie uit van flexibele opschaling en functioneel alarmeren.
- Indien de situatie dit vereist kunnen de Leider CoPI, de Operationeel Leider, de burgemeester en de voorzitter van de Veiligheidsregio gemotiveerd van de GRIP regeling afwijken. GRIP is bedoeld als hulpmiddel en biedt een duidelijke structuur en standaardisering in de rampenbestrijding en crisisbeheersing. Een GRIP-fase kan direct worden afgekondigd zonder dat het lagere niveau is ingesteld.
- De monodisciplinaire opschaling is een verantwoordelijkheid van de eigen kolom.

In dit hoofdstuk wordt de startopstelling beschreven. Aanvullend op de basissamenstelling van elk onderdeel kunnen naar behoefte in opdracht van de leider van het onderdeel aanvullende functionarissen worden gealarmeerd. Deze flexibiliteit is lastig om op papier te zetten, omdat dit maatwerk per incident is. Daarom wordt in dit hoofdstuk de startopstelling beschreven en kan vanuit daar wordt ingevoegd, tussengevoegd en uitgevoerd. In uitzonderlijke situaties zal er worden geïmproviseerd.

Afbeelding 1: Regionale crisisorganisatie

De crisisorganisatie kent drie hoofdtaken voor de bestrijding van acute crises. De hoofdtaken, tijdens acute crises, zijn:

1. Het bieden van acute zorg. Fysieke zorg bieden aan betrokkenen, waarbij rekening wordt gehouden met de zelfredzaamheid van deze betrokkenen. Het gaat om alle vormen van acute zorg: redding, geneeskundige zorg, opvang en verzorging, etc.
2. De crisis te duiden door als overheid, in redelijkheid en daarmee afhankelijk van de situatie:
  - a. compassie te tonen met de betrokkenen;
  - b. de ernst van de situatie te onderkennen;
  - c. de eigen rol van burgers te benadrukken;
  - d. een algemene gedragslijn te benoemen.
3. Burgers, bedrijven en instellingen feitelijk te informeren over de crisis zodat zij op basis daarvan (zelf) tot handelen kunnen overgaan.

Niet acute crisis

De beschreven crisisorganisatie is ontworpen met de focus op de flitscrisis. Een parate crisisorganisatie die onmiddellijk in actie kan komen. Dit laat onverlet dat de crisisorganisatie breed kan worden ingezet, ook bij voorzienbare crises of andere complexe vraagstukken. Het verschil bij een voorzienbare crisis is dat de crisisorganisatie meer tijd heeft om af te stemmen zonder dat dit ten koste gaat van de slagvaardigheid. Doordat deze tijd er is, bij dreigingen, maatschappelijk onrust of bij evenementen; of ontstaat, zoals enige uren na een flitscrisis, dan zal telkens overwogen moeten worden wat 'passend' is.

In de volgende paragrafen wordt achtereenvolgend de meldkamer, het CoPI, het crisisteam, de operationele staf en het regionale crisisteam beschreven. Voor elk onderdeel wordt de samenstelling, operationaliteit en taken beschreven. De tijden die in de tabel zijn opgenomen zijn daar waar mogelijk gebaseerd op de wettelijke tijden. In zijn algemeenheid geldt dat Veiligheidsregio Twente er vanuit gaat dat functionarissen operationeel zijn vanaf het moment dat ze zijn gealarmeerd. Voor de samenstelling van de beschreven teams, geldt dat de beschreven functionarissen standaard worden gealarmeerd. In bijlage één zijn de afspraken met crisispartners, zoals waterschappen, Openbaar Ministerie, defensie en provincie beschreven.

2.1 Meldkamer

Bij rampen en crises vervult de gemeenschappelijke meldkamer een spilfunctie voor alarmering van en communicatie met de brandweer, politie en ambulancezorg, gemeenten (bevolkingszorg) en crisiscommunicatie.

Taken en verantwoordelijkheden

De meldkamer is verantwoordelijk voor de processen: intake, regie op inzet, opschaling en ondersteuning. Dit geldt voor de drie afzonderlijke meldkamers van brandweer, politie en ambulancezorg, waar het gaat om de monodisciplinaire taken, maar ook voor de meldkamer als geheel en voor de kolommen bevolkingszorg en crisiscommunicatie. De meldkamer verkrijgt, verifieert en combineert essentiële informatie over een incident of crisis en legt deze gegevens vast in een gemeenschappelijk meldkamersysteem (GMS). Op basis van deze gegevens schat de meldkamer de juiste hulp- en inzetbehoefte in.

Eenhoofdige leiding

Zodra is vastgesteld dat is voldaan aan de criteria voor grootschalige alarmering² wordt de meldkamer aangestuurd door één leidinggevende: de Calamiteitencoördinator (CaCo). De CaCo heeft de volgende kerntaken en bevoegdheden:

FUNCTIE EN TAKEN
<p>Calamiteitencoördinator (CaCo)</p> <ul style="list-style-type: none">
• Bij grootschalige alarmering het coördineren van de ambulance-, brandweer- en politiecentralisten door het afstemmen van acties (bijvoorbeeld een veilige aanrijdroute) en delen van informatie bij melding, opschaling en communicatie;
• bij een grootschalige alarmering geeft de meldkamer (via de CaCo), op grond van de beschikbare gegevens, een zo volledig mogelijke beschrijving van het incident. Daarnaast fungeert de CaCo als aanspreekpunt voor de crisismanagementorganisatie en stelt een journaal van de inzet op en beschikbaar;
• de CaCo is verantwoordelijk voor de uitgifte van een alarmering van de functionarissen van de multidisciplinaire crisismanagementonderdelen. De CaCo controleert de start van de alarmering met de communicator en P2000 en monitort het verloop van de alarmering.
• De CaCo is bevoegd tot opschaling naar GRIP 1.

---

² Toelichting: in paragraaf 4.1 zijn de criteria voor grootschalige alarmering opgenomen.

2.2 Commando Plaats Incident (CoPI)

Op het plaats incident wordt praktisch uitvoering gegeven aan de bestrijding van de crisis. In onderstaande tabel wordt de kernbezetting van het CoPI beschreven. Het CoPI kan afhankelijk van de behoefte worden uitgebreid met functionarissen van bijvoorbeeld externe partijen.

Samenstelling, locatie en operationaliteit

BASISSAMENSTELLING	TEAM OPERATIONEEL	LOCATIE
<ul style="list-style-type: none"> • Leider CoPI • Ovd Brandweer • Ovd Politie • Ovd Geneeskundig • Ovd Bevolkingszorg • OVD Communicatie • OVD Informatie 	30 minuten	Plaats incident

Werkwijze CoPI

Op de plaats incident wordt praktisch uitvoering gegeven aan de bestrijding van de crisis in zowel het bron - als effectgebied. De diensten geven praktisch uitvoering aan de bestrijding van de acute crisis. De hulpverleningsdiensten organiseren hun eigen monodisciplinaire opschaling, optreden en kennen een eigen informatie- en bevelslijn en laten zich ondersteunen door een eigen monodisciplinaire kolom. Iedere algemeen commandant is verantwoordelijk voor het operationeel functioneren in de (eigen) kolom.

De bezetting van het CoPI richt zich primair op drie kerntaken:

1. het fysiek bieden van acute zorg aan betrokkenen, waarbij rekening wordt gehouden met de initiatieven van burgers, instellingen en bedrijven dan wel dat zij deze initiatieven ondersteunen c.q. faciliteren;
2. het feitelijk informeren van burgers, bedrijven en instellingen, zodat zij op basis van deze informatie zelf tot actie kunnen overgaan;
3. het informeren van de Operationeel Leider ten behoeve van het duiden van de crisis en het besluitvormingsproces.

De interdisciplinaire afstemming tussen de officieren van dienst (OvD's) vindt na het ontstaan van de crisis plaats op basis van behoefte. Na de eerste hectiek van het incident is er meer tijd om gestructureerd multidisciplinair af te stemmen. Het CoPI staat onder leiding van een Leider CoPI.

Als er meerdere CoPI's actief zijn bij hetzelfde incident worden deze gecoördineerd door het CoPI dat als eerste is geformeerd, tenzij de Operationeel Leider anders besluit.

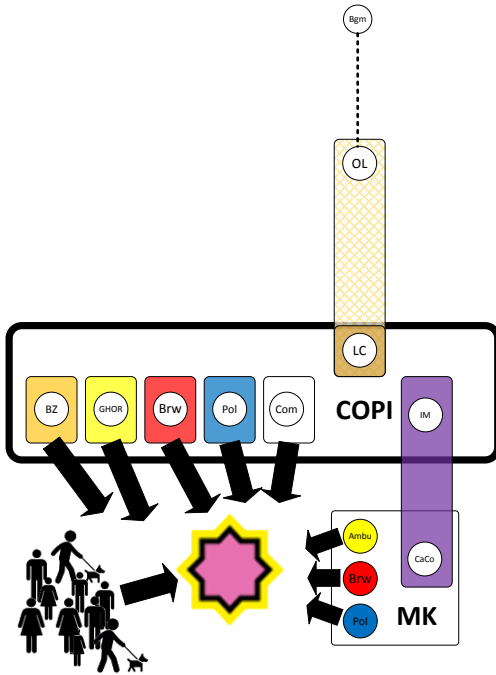
Taken en verantwoordelijkheden Leider CoPI:

- De leider CoPI ziet toe op de outcome van de hulpverlening ter plaatse
- De leider CoPI faciliteert het monodisciplinair optreden van de operationele diensten en lost eventuele interdisciplinaire problemen op verzoek van de OvD's op
- De Leider CoPI faciliteert indien nodig de (zelf)redzaamheid van burgers
- De leider CoPI organiseert een passende ondersteuning voor het CoPI (extra personeel/faciliteiten)
- De leider CoPI zorgt binnen drie kwartier³ voor een multidisciplinair beeld van de situatie ten behoeve van de operationeel leider voor duiding en zo nodig besluitvorming.
- Gaat actief op zoek naar afstemming en is bevoegd om de OvD's bij elkaar te roepen indien de situatie daar om vraagt
- Geeft richting aan de werkzaamheden van de OvD informatie.

---

³ De drie-kwartier is geen wettelijke eis, maar is gebaseerd op het feit dat een burgemeester binnen een uur duiding moet kunnen geven aan het incident

Afbeelding 2: Crisisorganisatie: CoPI

2.3 Het gemeentelijk crisisteam

Als ingeschat wordt dat de burgemeester moet worden gealarmeerd vanwege de noodzaak tot duiding en/of bestuurlijke (top)besluitvorming, dan wordt de burgemeester bijgestaan door een klein crisisteam.

Samenstelling, locatie en operationaliteit

BASISSAMENSTELLING	TEAM OPERATIONEEL	LOCATIE
<ul style="list-style-type: none"> • Burgemeester • Operationeel Leider • Bestuursadviseur • Strategisch Communicatieadviseur • IM Crisisteam⁴ 	60 minuten	Stad/gemeentehuis brongemeente

Het gaat hier om de bezetting in de eerste chaotische fase direct na een crisis. Deze bezetting kan, vaak nadat de eerste hectische fase voorbij is (± 2 uur), bijvoorbeeld worden uitgebreid met de gemeentesecretaris, zodat deze goed invulling kan geven aan zijn rol in de nafase en lokale kennis kan inbrengen in het crisisteam. De lokale gemeentesecretaris en bestuursadviseur moeten dan in samenspraak besluiten welke onderlinge taakverdeling zij willen hanteren.

De Operationeel Leider, de bestuursadviseur en de communicatieadviseur adviseren en informeren de burgemeester bij het uitvoeren van zijn rollen als bestuurder, beslisser, boegbeeld en burgervader. Het crisisteam heeft als opkomstlocatie één ruimte in het gemeentehuis. De operationele staf komt ook naar het gemeentehuis en bevindt zich in de nabijheid van het crisisteam.

De beleidsondersteuner legt in het crisisteam de besluiten vast in het Landelijke Crisis Management Systeem (LCMS). Bij voorkeur gebeurt dit met daarbij een korte overweging. De verslaglegging in LCMS is na afloop input voor de evaluatie. Het is dan ook belangrijk dat deze eenduidig plaatsvindt, het verslag door het crisisteam wordt vastgesteld en dat deze goed wordt gecontroleerd door bijvoorbeeld de bestuursadviseur en waar nodig een jurist.

Het crisisteam kan als de burgemeester dat noodzakelijk acht worden uitgebreid met bijvoorbeeld:

- Officier van Justitie
- Directeur Publieke Gezondheid
- Voorzitter elke betrokken waterschap (wordt standaard geïnformeerd).
- De Regionaal Militair Commandant of namens hem een Officier Beleidsteam (OBT) (indien inzet of betrokkenheid van Defensie voorzien is of op verzoek van de voorzitter).
- Convenantpartners en/of externe adviseurs

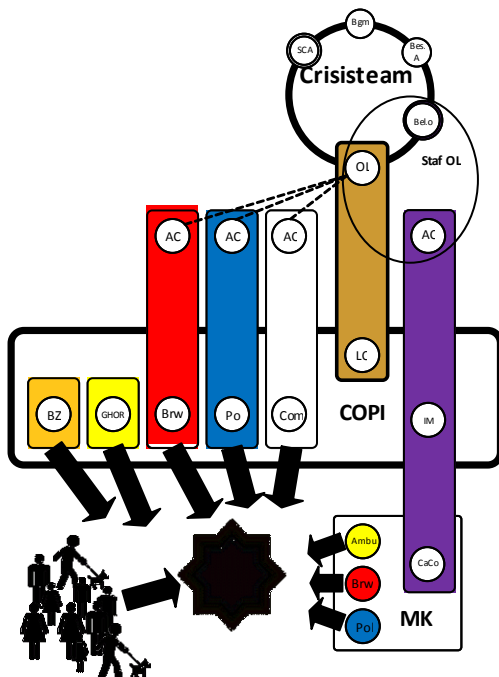
Een reden om het crisisteam uit te breiden met één van bovenstaande functionarissen is als de partner beschikt over eigen bestuurlijke bevoegdheden (algemene versus functionele keten).

Indien gewenst kunnen het Openbaar Ministerie, de politie en de burgemeester in een separaat lokaal driehoeksoverleg tot afstemming komen over de inzet van de bevoegdheden van de burgemeester die zijn gericht op het bewaken van de openbare orde en de bevoegdheden van de hoofdofficier gericht op het bewaken van de rechtsorde en strafrechtelijke aspecten van de crisis. In de hectische fase van de meeste flitscrises kan deze afstemming ook plaatsvinden in het crisisteam.

Afbeelding 3: Crisisorganisatie: Crisisteam (met als voorbeeld een aantal disciplines die monodisciplinair zijn opgeschaald)

⁴ Deze taak wordt uitgevoerd vanuit de operationele staf, zie 2.3.1

2.3.1 De operationele staf

De operationele staf komt bijeen bij een GRIP 3 of hoger óf in een situatie waarbij op verzoek van de operationeel leider een operationele staf wordt gevormd. De operationele staf adviseert en ondersteunt het CoPI en/of het crisisteam en helpt de operationeel leider bij de uitvoering van zijn taak als operationeel leider en operationeel adviseur.

De operationeel leider wordt ondersteund door een operationele staf, waarin ten minste zitting heeft:

- Operationeel Leider
- Algemeen Commandant Informatie
- Beleidsondersteuner

Deze staf kan worden uitgebreid met:

- Algemeen Commandanten van de kolommen
- Specifieke deskundigheid (afhankelijk van soort incident)
- (Liaisons van) externe partijen/partners.

Indien de operationeel leider in overleg zit met het crisisteam, neemt hij de beleidsondersteuner met zich mee, deze vervult dan de rol van informatiemanager crisisteam. De Algemeen Commandant informatie blijft in de operationele staf, zodat de staf altijd bemenst is.

BASISSAMENSTELLING	TEAM OPERATIONEEL	LOCATIE
<ul style="list-style-type: none"> • Operationeel Leider • Algemeen Commandant Informatie • Beleidsondersteuner 	45 minuten	Gemeentehuis Rampgemeente

De Operationeel Leider:

- Adviseert de burgemeester namens alle hulpdiensten door het geven van **strategisch operationele adviezen** ten behoeve van de (top)besluitvorming door de burgemeester.
- Voorziet de burgemeester/voorzitter VR namens alle operationele hulpdiensten van **operationele informatie** ten behoeve van de duiding door de burgemeester/voorzitter VR.
- Geeft namens de burgemeester **operationeel leiding** aan het operationele optreden van de hulpdiensten.
- Legt door de Leider CoPI als *spoedeisend* benoemde dilemma's inclusief een operationeel advies, voor aan de burgemeester zodat deze binnen 15 minuten een besluit kan nemen.
- Draagt zorg voor afstemming met de algemeen commandanten en de liaisons van de externe partijen

Afstemming Operationeel Leider met de Algemeen Commandanten en externe partners

De afstemming en advisering tussen de (staf) Operationeel Leider en de Algemeen Commandanten en/of externe partners vindt in de hectische fase hoofdzakelijk via de telefoon en het Landelijk CrisisManagement Systeem (LCMS) naar behoefte plaats. Nadat de eerste hectiek van het incident voorbij is, is er meer tijd en ruimte om gestructureerd multidisciplinair af te stemmen. Indien de behoefte daartoe bestaat kan een operationeel leider één of meerdere algemeen commandant(en) bij zich roepen om zaken af te stemmen. Ook kunnen de algemeen commandanten worden toegevoegd aan de operationele staf.

Bijzondere aandacht vraagt de communicatie- c.q. afstemmingslijn tussen de Operationeel Leider, Algemeen Commandant Crisiscommunicatie (ACC) en Strategisch Communicatieadviseur (SCA). De kolom crisiscommunicatie heeft als enige kolom vertegenwoordiging in het crisisteam. Dit maakt dat er naast de formele lijn tussen OL en ACC een tweede lijn loopt van naar ACC naar de SCA. Via de formele communicatie lijn wordt de OL door de ACC geïnformeerd en geadviseerd over communicatiebeeld, aanpak en uitvoering, en de vertaling hiervan naar het overleg binnen het crisisteam. Vanuit het crisisteam koppelt de OL de besluiten ten behoeve van communicatie terug naar de ACC. Daarnaast worden bedrijfsvoering zaken met betrekking tot de crisiscommunicatiekolom via deze lijn besproken. Via de informatielijn tussen de SCA en de ACC worden omgevingsbeeld en communicatieaanpak besproken ten behoeve van de advisering over de strategische communicatie aanpak door de SCA aan het crisisteam, specifiek duiding van de crisis door de burgemeester. Enige dubbeling in informatie uitwisseling en advisering van de ACC naar de OL en SCA is waarschijnlijk. Uitgangspunt is dat de operationeel leider verantwoordelijk is voor de totale operatie, inclusief crisiscommunicatie.

Ook voor bestuurlijke afstemming met andere partners in de crisisbeheersing met eigenstandige bevoegdheden zoals het waterschap of beheerders van vitale infrastructuur geldt dat zij indien nodig gevraagd kunnen worden om naar de staf van de operationeel leider te komen. Vanuit de staf kan dan worden bekeken of aansluiting en door wie bij het crisisteam gewenst is.

2.4 Regionaal crisisteam

Als de voorzitter veiligheidsregio, in overleg met de operationeel leider, inschat duiding en/of bestuurlijke besluitvorming en afstemming op regionaal niveau noodzakelijk is, roept hij een regionaal crisisteam bijeen.

Samenstelling, locatie en operationaliteit

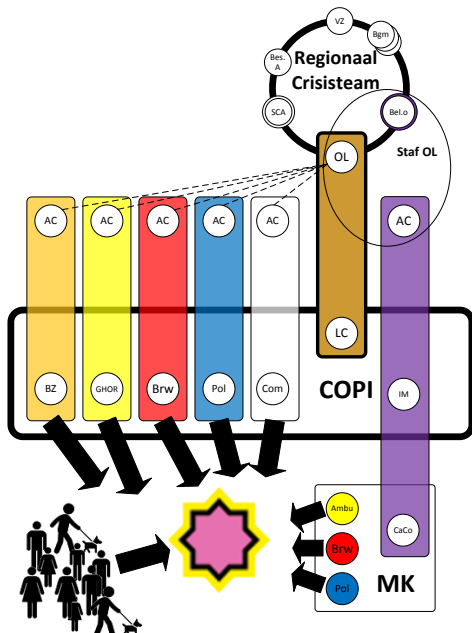
BASISSAMENSTELLING	TEAM OPERATIONEEL	LOCATIE
<ul style="list-style-type: none"> Voorzitter Veiligheidsregio Betrokken burgemeesters Operationeel Leider Bestuursadviseur Strategisch Communicatieadviseur IM crisisteam 	90 minuten	Gemeentehuis Rampgemeente
Standaard uitgenodigd ⁵ : <ul style="list-style-type: none"> Officier van justitie Voorzitter Waterschap 		

Voor een gemeentegrensoverschrijdende crisis, wordt een regionaal crisisteam samengesteld. Hiervoor zijn drie varianten mogelijk:

1. Alle betrokken burgemeesters komen samen in het RCC Hengelo. Deze variant wordt toegepast in situaties waarbij de voorzitter Veiligheidsregio topbeslissingen moet nemen waarbij individuele gemeentelijke belangen worden achtergesteld bij het algemene belang.
2. De voorzitter van de Veiligheidsregio sluit aan bij de burgemeester in het gemeentehuis van de brongemeente met zijn al zittende crisisteam.
3. Een conference-call met de betrokken burgemeesters, voorzitter Veiligheidsregio, de kernbezetting (adviseur communicatie, operationeel adviseur en bestuursadviseur) en andere betrokkenen.

Bij opschaling direct naar een regionaal crisisteam bepaalt de voorzitter Veiligheidsregio in overleg met de operationeel leider welke variant gekozen wordt.

Afbeelding 3: crisisorganisatie: Regionaal crisisteam

⁵ Dit is conform de wet. In onderlinge afstemming wordt bekeken of het verstandig is dat waterschappen de officier van justitie gaan deelnemen aan het regionaal crisisteam.

2.5 Regionaal Operationeel Team

Faciliterend ROT

In uitzonderlijke situaties en wanneer een incident zich zodanig ontwikkelt dat er behoefte is aan meer ondersteuning en afstemming, kan de Operationeel Leider besluiten tot het instellen van een Regionaal Operationeel Team (ROT). Het ROT ondersteunt het CoPI en/of crisisteam. Er is dan sprake van een faciliterend ROT. Voor alle duidelijkheid: het faciliterende ROT is dan geen besluitvormende laag. In de meeste gevallen zal gewenste extra ondersteuning aan de operationele staf zelf kunnen worden toegevoegd.

Het ROT staat dan onder leiding van een Operationeel Leider (horizontale opschaling). De bevelslijn blijft bestaan tussen de Operationeel Leider in het crisisteam en de Leider CoPI. Beiden kunnen een informatielijn hebben met de Leider van het faciliterend ROT.

Samenstelling, locatie en operationaliteit

BASISSAMENSTELLING	TEAM OPERATIONEEL	LOCATIE
<ul style="list-style-type: none"> • Operationeel Leider • Algemeen Commandant brandweezorg • Algemeen Commandant politiezorg • Algemeen Commandant geneeskundige zorg • Algemeen Commandant bevolkingszorg • Algemeen Commandant communicatie 	45 minuten	RCC of brongemeenten

De operationeel leider heeft ook dan de beschikking over zijn operationele staf met een algemeen commandant informatie en een beleidsondersteuner.

Feitelijk is hier dan sprake van een uitgebreide operationele staf.

Geen CoPI, wel ROT

Bij sommige crises is de plaats incident niet specifiek, zoals bij een stroomstoring of extreme weersomstandigheden. Dan zal er ook geen CoPI zijn. Het ROT verzorgt dan de operationele inzet.

Ook in deze situatie blijft de twee lagenstructuur overeind, namelijk een ROT met (mogelijk) een crisisteam in het gemeentehuis.

BASISSAMENSTELLING	TEAM OPERATIONEEL	LOCATIE
<ul style="list-style-type: none"> • Operationeel Leider • Algemeen Commandant brandweezorg • Algemeen Commandant politiezorg • Algemeen Commandant geneeskundige zorg • Algemeen Commandant bevolkingszorg • Algemeen Commandant communicatie 	45 minuten	RCC of brongemeenten

De operationeel leider heeft ook dan de beschikking over zijn operationele staf met een algemeen commandant informatie en een beleidsondersteuner.

In het Besluit Veiligheidsregio's wordt bij een GRIP 2 situatie gesproken over een Informatiemanager ROT in het kader van het proces van informatiemanagement. Deze rol wordt uitgevoerd door de AC-IM.

3 Bovenregionale crisisorganisatie en nationale crises

3.1 Bovenregionale crisisorganisatie

Bij een ramp of crisis van meer dan regionale betekenis – in situaties die niet al door specifieke regelgeving of afspraken worden afgedekt – kunnen de betrokken veiligheidsregio's in samenwerking de interregionale rampenbestrijding en / of crisisbeheersing ter hand nemen⁶.

Eén uitkomst van het bestuurlijk overleg tussen de betrokken regio's kan zijn dat besloten wordt tot opschaling naar een bovenregionale crisisorganisatie (GRIP 5). Dit besluit wordt genomen als daarvoor de bestuurlijke noodzaak aanwezig is. De voorzitters van de betreffende regio's overleggen op welke wijze invulling wordt gegeven aan deze crisisorganisatie. Bij GRIP 5 consulteren regio's elkaar bij het nemen van bestuurlijke besluiten. De voorzitters van de veiligheidsregio's bepalen gezamenlijk de thema's waarop afstemming nodig is en er consultatie plaats moet vinden. De voorzitters Veiligheidsregio's bepalen gezamenlijk op welke manier afstemming en consultatie plaatsvindt gedurende en na het incident.

Bij een regiogrensoverschrijdend incident is de bronregio leidend, tenzij anders wordt afgesproken na overleg tussen de operationeel leiders. Dit geldt ook voor de thema's communicatie en informatiemanagement.

3.2 Nationale crisis

In een situatie waarbij de nationale veiligheid in het geding is of kan zijn, of die anderszins een grote uitwerking heeft of kan hebben, kan het gewenst zijn dat de rijksoverheid op politiek-bestuurlijk niveau zorgdraagt voor coördinatie van en besluitvorming over het geheel van maatregelen en voorzieningen die in samenwerking met de betrokken publieke en private partijen met het oog op een samenhangende aanpak moeten worden getroffen. Ingevolge artikel 25, eerste lid, van het Reglement van orde voor de ministerraad bestaat daarvoor de Ministeriele Commissie Crisisbeheersing (MCCb) die in bedoelde situaties bijeengeroepen kan worden.

De commissie kan bijeengeroepen worden als de nationale veiligheid in het geding is of kan zijn, dus als de vitale belangen van de Nederlandse Staat en/of samenleving zodanig bedreigd worden dat er sprake is van (potentiele) maatschappelijke ontwrichting. Daarbij kan het gaan om verstoring of uitval van vitale infrastructuur, overstromingen, infectieziekten, dierziekten, een kernongeval, een terroristische dreiging of aanslag. Bij situaties met een grote uitwerking op de maatschappij valt te denken aan een lokaal of regionaal incident of ongeval met veel slachtoffers, een incident of ongeval in het buitenland met een groot aantal Nederlandse slachtoffers of evenementen met een (inter)nationale uitstraling in Nederland.

De minister van Veiligheid en Justitie is voorzitter van de commissie. Naast de voorzitter zijn de Minister-President, Minister van Algemene Zaken de vaste leden van de commissie. De voorzitter van commissie wijst, in overeenstemming met de Minister-President, Minister van Algemene Zaken, welke andere minister(s) lid van de Commissie zijn. Tevens beslist hij of een staatssecretaris aan een vergadering kan deelnemen. De voorzitter kan ook deskundigen(n) uitnodigen. De commissie neemt geen bevoegdheden over van enige minister en neemt ook geen besluiten over aangelegenheden waarbij een niet aanwezige minister in het bijzonder is betrokken. De inrichting en samenstelling op onderdelen van de nationale crisisorganisatie zijn van begin af aan gefocust op een intensieve samenwerking met het netwerk van de betrokken publieke en private partners met als doel relevante kennis en expertise in de nationale crisisorganisatie te verankeren.

De Interdepartementale Commissie Crisisbeheersing (ICCb), bestaande uit vertegenwoordigers op (p) DG/SG-niveau van de verantwoordelijke ministeries, adviseert de voorzitter van de Commissie per situatie met betrekking tot het bijeenroepen van de Commissie en adviseert vervolgens over de coördinatie en besluitvorming. De Commissie en de ICCb wordt ondersteund door een Interdepartementaal Afstemmingsoverleg en een multidisciplinaire staf die naar behoefte wordt ingezet en flexibel wordt ingericht en samengesteld.

---

⁶ De basis- en werkspraken zijn beschreven in de basisafspraken GRIP 5 Oost 5 en werkspraken GRIP 5 en nationale crisis

Het Nationaal Crisiscentrum informeert bij een crisis de betrokken partners, waaronder de veiligheidsregio's, zoveel als mogelijk en nodig over welke rollen het Rijk vervult, welke relevante besluiten zijn genomen, welke adviezen worden verstrekt etc. Wanneer het Rijk gaat sturen door het toepassen van bevoegdheden communiceert het Rijk hierover via het NCC c.q. het verantwoordelijk Departementaal Coördinatiecentrum (DCC) direct expliciet aan het lokaal en/of regionaal bevoegd gezag en aan de betrokken private partijen die daar gevolgen van ondervinden.⁷

---

⁷ Met deze werkwijze is de term GRIP RIJK overbodig geworden en derhalve geschrapt.

4 Processen en verantwoordelijkheden

4.1 Intern randvoorwaardelijke processen

Veiligheidsregio Twente kent vier voorwaardenscheppende processen die de basis vormen voor crisismanagement:

1. Alarmering, op- en afschaling
2. Leiding en coördinatie,
3. Informatiemanagement
4. Resource management (ondersteuning)

De vier processen worden hieronder kort toegelicht. De verdere uitwerking van de processen is te vinden in deel 2 van het regionaal crisisplan.

4.1.1 Alarmering en op- en afschaling

Alarmering

De meldkamer speelt in de eerste fase van een incident/ crisis een belangrijke rol. Vanaf het moment van melding moet de meldkamer snel en daadkrachtig optreden. Bij incidenten wordt na het uitragen van de beller een inzetvoorstel gedaan. Het uitragen gebeurt op grond van uitdraagprotocollen en procedures. De meldkamer alarmeert vervolgens functionarissen en materieel.

Afspraken multidisciplinair melding- en alarmering

- In de Gecoördineerde Regionaal IncidentbestrijdingsProcedure (GRIP) staan criteria genoemd voor situaties waarin de meldkamer tot grootschalige alarmering overgaat;
- Bij een grootschalige alarmering wordt de meldkamer door de CaCo aangestuurd;
- Bij een GRIP worden de functionarissen van de verschillende disciplines behorende tot de hoofdstructuur binnen twee minuten door de meldkamer gealarmeerd. Daarnaast worden de functionarissen van het hogere gelegen GRIP-niveau geïnformeerd.

Opschaling en afschalen

Alle activiteiten, gericht op het bedrijfszeker, effectief en tijdig veranderen van het functioneren van de hulpdiensten en gemeentelijke organisatie vanuit de dagelijkse situatie naar één (regionale) operationele en bestuurlijke rampbestrijdingsorganisatie – en weer terug naar de dagelijkse situatie.

Basisafspraken op- en afschaling

- De basisafspraken voor de alarmering en op- en afschaling staan in de GRIP. Aanvullend gaat de crisisorganisatie uit van flexibele opschaling en functioneel alarmeren.
- De GRIP hanteert een kernbezetting van de multidisciplinaire teams. Indien de situatie dit vereist kunnen de Leider CoPI, de Operationeel Leider, de burgemeester en de voorzitter van de Veiligheidsregio gemotiveerd van de GRIP regeling afwijken.
- GRIP is bedoeld als hulpmiddel en biedt een duidelijke structuur en standaardisering in de rampenbestrijding en crisisbeheersing.
- Een GRIP-fase kan direct worden afgekondigd zonder dat het lagere niveau is ingesteld.
- De monodisciplinaire opschaling is een verantwoordelijkheid van de eigen kolom.
- Voor specifieke risico's bestaan rampbestrijdingsplannen of informatiekaarten. Deze kunnen voorschrijven dat de meldkamer onmiddellijk opschaaft tot een vooraf gedefinieerd GRIP-niveau.
- Afschalen naar GRIP 0 betekent dat er weer wordt overgegaan naar de dagelijkse gang van zaken en kunnen incident gerelateerde activiteiten door middel van een projectorganisatie worden uitgevoerd en gecoördineerd conform de aanpak in de nafase⁸.

---

⁸ Toelichting: zie voor de aanpak nafase het deelplan Bevolkingszorg.

4.1.2 Leiding en coördinatie

Definitie leiding en coördinatie

Het geven van leiding en het organiseren van coördinatie heeft tot doel om de mono- en multidisciplinaire processen zo optimaal mogelijk te laten verlopen. Leiding en coördinatie is daarmee een middel, geen doel op zich.

Basisafspraken leiding en coördinatie

- Er wordt geen vergaderfrequentie/-klok voorgeschreven; afstemming moet naar behoefte plaatsvinden
- De outcome van de crisisorganisatie staat centraal (zie prestatie-eisen), niet de mate van afgestemd zijn van de acties; een dubbeling is minder erg dan het niet verlenen van hulp
- Van de kolommen wordt verwacht dat ze elkaar helpen door elkaar actief aan te spreken en te bevragen ook buiten het overleg om
- Spoedeisende besluiten moeten binnen 15 minuten worden genomen
- Uitgegaan wordt van de commandovoering over maximaal twee lagen; elke volgende laag leidt tot vertraging waardoor de slagvaardigheid onder druk komt te staan (zie verdere toelichting hoofdstuk 2 crisisorganisatie).

4.1.3 Informatiemanagement

Definitie informatiemanagement

Informatiemanagement tijdens crisissituaties is een cyclisch proces van het effectief en efficiënt organiseren van de informatievoorziening binnen en tussen crisisstaven. Doel is dat een ieder binnen de crisisorganisatie tijdig kan beschikken over actuele en gevalideerde informatie om op zijn niveau leiding te kunnen geven, af te stemmen, te controleren en bij te sturen. Dit om de crisisorganisatie op essentiële punten gedeeld beeld gesynchroniseerd en tijdig in staat te stellen de crisis te bestrijden.

Dit is meer in detail uitgewerkt in deel 2 van het regionaal crisisplan.

4.1.4 Resourcesmanagement (ondersteuning)

Resourcesmanagement tijdens crisissituaties richt zich op het ondersteunen van de burgers en de hulpverleners ter plaatse. Dit kan door middel het verzorgen van extra functionarissen en materieel.

Aflossing

Iedere kolom en elke leidinggevende functionaris zorgt, onder verantwoordelijkheid van de algemeen commandant, zelf voor aflossing en een adequate overdracht. Via de meldkamer kunnen vervangende functionarissen worden gealarmeerd. De burgemeester en/of voorzitter VRT bepaalt of bepalen wanneer het crisisteam of regionaal crisisteam wordt afgelost. De Operationeel Leider is verantwoordelijk voor de aflossing van de functionarissen binnen de (kernbezetting) operationele staf of het ROT. De Leider CoPI is verantwoordelijk voor de aflossing van de functionarissen in het CoPI.

Interregionale bijstand

In eerste instantie wordt voor bijstand een beroep gedaan op de aangewezen functionarissen van VRT. Indien dat niet mogelijk is, kan een bijstand verzoek worden gedaan bij de buurregio en/of het Landelijke Operationeel CoördinatieCentrum (LOCC). Dit is afhankelijk van de afspraken die gemaakt zijn binnen de kolom.

4.2 Primaire hulpverleningsprocessen

Bij de bestrijding van een ramp of crisis moeten, afhankelijk van het type ramp en de effecten ervan, verschillende hulpverlenings- en bestrijdingsactiviteiten plaatsvinden. Reeksen van samenhangende activiteiten kunnen worden aangeduid als processen. In dit hoofdstuk wordt een overzicht gegeven van de belangrijkste processen en de procesverantwoordelijkheid voor de volgende disciplines:

- Bevolkingszorg
- Brandweezorg
- Geneeskundige zorg
- Politiezorg
- Crisiscommunicatie

De onderlinge samenhang tussen de verschillende processen is uitgewerkt in deel 2 van het regionaal crisisplan. Deze beschrijvingen vormen een kader waarbinnen de gemeenten en hulpdiensten hun taak uitvoeren tijdens een crisis. In dit deel van het crisisplan staat wie wat gaat doen op het moment dat er een crisis is en wat ze daarvoor hebben geregeld. De 'hoe'-vraag wordt beantwoord in deel 2 van het regionaal crisisplan en in de monodisciplinaire handboeken, procedures zoals Richtlijnen Optreden (RO's), taakkaarten en checklists van de verschillende disciplines.

4.2.1 Brandweezorg

HOOFDPROCES	PROCES	DOEL
Brand- en ongevals-bestrijding		<ul style="list-style-type: none"> • Het voorkomen, beperken en bestrijden van brand, het beperken van brandgevaar, het voorkomen en beperken van ongevallen bij brand en al hetgeen daarmee verband houdt; Het beperken en bestrijden van gevaar voor mensen en dieren bij ongevallen anders dan bij brand.
Meetplanorganisatie(MPO) en waarschuwen bevolking		Het verzamelen en analyseren van meetgegevens om informatie te kunnen verstrekken over de gevaar toestand.
Ondersteuning		Het beschikbaar stellen, beheren, verzorgen en op peil houden van persoonlijke en materiële middelen die noodzakelijk zijn voor het bestrijden van het incidenten. Het waarborgen van optimale verbindingen voor de communicatie tussen de eenheden in het veld, de multidisciplinaire operationele organen
Informatie		Informatie is een ondersteunende eenheid die onder leiding van een Informatie Coördinator (OVI) de ondersteuning van de operationele informatievoorziening en het verkrijgen van informatie voor de kolom brandweer verzorgt. De verkregen informatie dient primair ter ondersteuning van de besluitvorming in het aansturingproces Brandweer (al dan niet uitgesplitst in specialismen), en in geval van multidisciplinair optreden ter ondersteuning van de leider CoPI en/of OL.
Monodisciplinaire procesbeschrijving		De uitwerking van bovenstaande processen is beschreven in separate procedures.

4.2.2 Geneeskundige zorg

HOOFDPROCES	PROCES	DOEL
Acute Gezondheidszorg	Triage	Het inzichtelijk maken van het totaal aantal gewonde slachtoffers op basis van de ernst van de letsels. Met dit overzicht wordt het mogelijk de opschalings- en capaciteitsverdeling te kunnen bepalen.
	Treatment	Als richtlijn geldt het Landelijk Protocol Ambulancezorg (LPA) met als doel de gewonde slachtoffers te redden, te stabiliseren, te behandelen en te vervoeren.
	Transport	Het verplaatsen van gewonde slachtoffers naar het passende behandellocatie met inachtneming van de medische behandelcapaciteit.
Publieke Gezondheidszorg	Psychosociale hulpverlening	Het bieden van de benodigde psychosociale hulpverlening aan de burger.
	Infectieziektebestrijding	De infectieziekte te bestrijden en verdere verspreiding te voorkomen.
	Medische Milieukunde	Advisering over de over de effecten van (milieu) verontreinigingen in de leefomgeving op de gezondheid. De advisering heeft tot doel de gezondheid te bevorderen en oorzaken van (chronische) ziekten weg te nemen.
	Gezondheidsonderzoek	Het gezondheidsonderzoek richt zich op het monitoren van gezondheidsklachten op korte en lange termijn.
Informatie		<p>Binnen alle betrokken geneeskundige organisaties is informatie beschikbaar en bestaat er behoefte aan informatie uit andere organisaties. De GHOR voert regie op alle beschikbaar gestelde informatie in de stafsectie GHOR.</p> <p>Het Hoofd Informatie GHOR is verantwoordelijk voor de koppeling met het multidisciplinaire netcentrisch systeem LCMS, hierdoor komt alle geneeskundige en multidisciplinaire informatie op het zelfde moment beschikbaar voor alle betrokken organisaties.</p>
Ondersteuning		Alle multidisciplinaire- en GHOR ketenpartners regelen in planvorming hun eigen ondersteuning ten behoeve van de (opgeschaalde) organisatie. De stafsectie GHOR regelt de ondersteuning aan de GHOR. In een aantal logistieke zaken werkt zij samen met de stafsectie Brandweezorg.
Monodisciplinaire procesbeschrijving		De uitwerking van bovenstaande processen is beschreven in deel 2 van het regionaal crisisplan en de crisisplannen van de geneeskundige ketenpartners.

4.2.3 Politiezorg

HOOFDPROCES	PROCES	DOEL
Ordehandhaving	Crowdmanagement	Het scheppen van orde in het gebied waar de crisis of ramp zich voordoet
	Crowdcontrol	Het handhaven van de bestaande orde in een gebied waar de crisis of ramp zich voordoet.
	Riotcontrol	Het handhaven van de bestaande orde in een gebied waar de crisis of ramp zich voordoet.
Publieke Gezondheidszorg	Grootschalige opsporing	In opdracht van het Openbaar Ministerie instellen van het recherche onderzoek naar de oorzaak van de crisis of ramp met als oogmerk het instellen van een strafvervolgning dan wel vaststelling identiteit overledenen middel tactisch onderzoek.
	Bijzondere opsporing	Door gebruik te maken van bijzondere bevoegdheden en methodieken tot een bewijsvoering komen om de crisis of ramp te bestrijden dan wel te voorkomen.
	Arrestanten-afhandeling	Tijdens de crisis of ramp aangehouden arrestanten afhandelen.
	Explosievenverkenning/CBRNe-onderzoek	Analyseren van meldingen en verkenning van verdachte objecten.
	Politioneel onderhandelen	In contact treden en contact onderhouden met gijzelnemers, verdachten en/of slachtoffers. Doel is het vrij laten van gegijzelden en het voorkomen van strafbare feiten.
	Observatieteam	Observeren van verdachten/slachtoffers al dan niet met behulp van techniek.
	Specialistische observatie	Observeren van verdachten/slachtoffers al dan niet met behulp van techniek.
	Specialistische recherche-toepassingen	Met behulp van techniek verdachten en slachtoffers lokaliseren.
	Specialistische forensische opsporing	Het doen van forensisch technisch onderzoek op het PD om (mede) inzicht te krijgen in de oorzaak en de gevolgen van de calamiteit (waarheidsvinding).
	Aanhouden en ondersteunen	Aangehouden en nog aan te houden verdachten.
Mobiliteit	Dynamisch verkeersmanagement	De mobiliteit over weg, water, lucht en rail te bevorderen of in stand te houden (onder andere begidsen).
	Statisch verkeersmanagement	De mobiliteit over weg, water, lucht en rail te bevorderen of in stand te houden, buiten het afgezette gebied. Voorkomen dat mensen in brongebied komen.
	Verkeershandhaving en opsporing	De mobiliteit over weg, water, lucht en rail te bevorderen of in stand te houden.
Bewaken Beveiligen	Bewaken Beveiligen van personen, objecten, diensten en plaatsen	Het zorg dragen voor de veiligheid van personen, objecten, diensten en plaatsen, voor zover die zelf in redelijkheid, of de werkgever hiertoe niet in staat zijn.

HOOFDPROCES	PROCES	DOEL
		Uitgangspunt is dat een ieder voor zijn eigen veiligheid verantwoordelijk is.
Interventie	Interventieteams waaronder: DSI (Dienst Speciale Interventie)	Het voorkomen van een (dreigende) aantasting van de integriteit van subjecten (personen), objecten en/of diensten met een minimum aan risico onder de gegeven omstandigheden.
	Arrestatieteams	Het voorkomen van een (dreigende) aantasting van de integriteit van subjecten (personen), objecten en/of diensten met een minimum aan risico onder de gegeven omstandigheden.
	Ondersteuningsgroepen	Het voorkomen van een (dreigende) aantasting van de integriteit van subjecten (personen), objecten en/of diensten met een minimum aan risico onder de gegeven omstandigheden.
	Observatieteam	Observeren van verdachten/slachtoffers al dan niet met behulp van techniek.
	Politioneel onderhandelen	In contact treden en contact onderhouden met gijzelnemers, verdachten en/of slachtoffers. Doel is het vrij laten van gegijzelden en het voorkomen van strafbare feiten.
Informatie	Intelligence	Het analyseren, verwerken, veredelen en verstrekken van advies voor de sectie Politiezorg.
	Handhaven Netwerken	Het tijdig en in de juiste kwaliteit/kwantiteit verwerven van informatie voor het maken van een omgevingsbeeld voor de sectie Politiezorg.
Ondersteuning		Maatregelen tbv de processen politiezorg. Dit kan gaan om facilitaire en personele voorzieningen.
Monodisciplinaire procesbeschrijving		De uitwerking van bovenstaande processen is beschreven in deel 2 van het regionaal crisisplan en de crisisplannen van de geneeskundige ketenpartners.

4.2.4 Bevolkingszorg

Op basis van het Besluit Veiligheidsregio's⁹ maakt een team Bevolkingszorg onderdeel uit van de hoofdstructuur. Een team Bevolkingszorg bestaat uit de door het college van burgemeester en wethouders aangewezen functionarissen, van wie één functionaris belast is met de leiding van het team, één functionaris belast met het informatiemanagement, en één functionaris belast met de coördinatie van de voorlichting. Aangezien de organisatie en inrichting van het team Bevolkingszorg een monodisciplinaire verantwoordelijkheid is van de gemeentelijke kolom is dit onderdeel in het regionaal crisisplan deel 1 verder niet uitgewerkt. Een nadere uitwerking staat in deel 2.

HOOFDPROCES	PROCES	DOEL
Publieke zorg	Opvang	Bereiken dat verminderd zelfredzamen tijdelijk opgevangen kunnen worden.
	Primaire levensbehoeften	Voorzien in noodhulp (zoals drinkwater, voeding, kleding, financiële middelen) voor getroffen en dieren die tijdelijk zelf niet in hun levensbehoeften kunnen voorzien, in geval van een ramp of crisis anders dan de tijdelijke opvang en de verzorging op een opvanglocatie.
	Verplaatsen van mens en dier	Het in veiligheid brengen van mensen en dieren door deze te verplaatsen of laten verplaatsen van een getroffen of bedreigde plaats naar een veilige plaats.
Omgevingszorg	Milieubeheer	<ul style="list-style-type: none"> Het maken van een advies voor het bevoegd gezag en/of betrokken partijen ter voorkoming of beperking van milieuschade en het coördineren van de te treffen maatregelen. Zorg voor de handhaving van de kwaliteit, dan wel herstel, van het milieu of de leefomgeving en inzamelen van besmette of verdachte waren om (verdere) besmetting te voorkomen.
	Ruimtebeheer	Tijdens een bijzondere situatie zorg dragen voor het beheer van wegen, rioleringen, water, groen, openbare verlichting en overige infrastructuur/nutsvoorzieningen in de openbare ruimte van de gemeente.
	Bouwbeheer	<ul style="list-style-type: none"> Het geven van advies aan het bevoegd gezag en/of betrokken partijen over het waarborgen van een veilige en gezonde bebouwde omgeving en het geven van opdrachten tot aan te brengen noodvoorzieningen. Het waarborgen van een veilige en gezonde bebouwde omgeving. Dit door het nemen van maatregelen op het gebied van het beheer van gebouwen. Het gaat hierbij om toezicht- en handhavingstaken op het gebied van bouwregelgeving, maar ook over het beheer van monumenten, cultureel erfgoed, openbare gebouwen, kunstwerken, et cetera. Het maken van een advies voor het bevoegd gezag en/of betrokken partijen ter voorkoming of beperking van verdere verspreiding van asbest en het coördineren van de te treffen maatregelen.
Informatie	Informatiemanagement	<ul style="list-style-type: none"> Het informeren van alle bij de crisisbeheersing betrokken personen binnen de sectie Bevolkingszorg. Het vastleggen van gegevens in LCMS om inzicht te krijgen in de stand van zaken tijdens de acute fase van

⁹ Toelichting: artikel 2.1.1 en 2.1.3 van het Besluit Veiligheidsregio beschrijft de onderdelen van het team Bevolkingszorg.

HOOFDPROCES	PROCES	DOEL
	Verwanteninformatie	<p>een crisis. De gegevens dienen ook als informatiebron voor de nafase voor het opstellen van de evaluatie.</p> <p>Verwanten zo snel mogelijk informeren over de situatie van hun naasten.</p>
Ondersteuning	<p>Facilitaire ondersteuning</p> <p>Bestuursondersteuning</p> <p>Preparatie nafase</p>	<p>Maatregelen ter ondersteuning van de processen Bevolkingszorg. Dit kan gaan om facilitaire en personele ondersteuning, bijvoorbeeld op het gebied van juridische, financiële en protocollaire zaken.</p> <p>Te bereiken dat het (Regionaal) Crisisteam op adequate wijze wordt ondersteund op het gebied van juridische en financiële zaken, protocollaire, representatieve en kabinetszaken.</p> <p>Het ondersteunen van de overdracht van de crisisorganisatie naar de projectorganisatie nafase¹⁰, door in de acute fase een plan van aanpak/advies nafase op te stellen en te laten vaststellen.</p>
Monodisciplinaire procesbeschrijving		De uitwerking van bovenstaande processen is beschreven in deel 2 van het regionaal crisisplan en de notitie 'bevolkingszorg op Orde in Twente'.

4.2.5 Crisiscommunicatie

HOOFDPROCES	PROCES	DOEL
Communicatie	<p>Algemeen</p> <p>Analyse en advies</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Informatievoorziening: verstrekken van algemene informatie voor zover die informatie betrekking heeft op feiten en omstandigheden gerelateerd aan de crisissituatie, op de verantwoordelijkheden, taken en werkzaamheden van de diverse actoren binnen de crisisorganisatie en op de momenten waarop en middelen waarmee vanuit de crisisorganisatie correcte, relevante en actuele informatie beschikbaar wordt gesteld. • Schadebeperking: instructies gericht op het beperken van schade voor en door (groepen) in de samenleving, waaronder ook het stimuleren van de zelfredzaamheid en de onderlinge hulpverlening en die faciliteren door tijdig informatie te verstrekken over het wat, waar, wanneer, hoe en over de mogelijke risico's die daaraan verbonden zijn. • Betekenis geven: duiden van de crisissituatie en die in een breder perspectief plaatsen, waarbij wordt aangesloten bij de gegevens die onder (groepen) in de samenleving leven. In voorkomende gevallen kan de publieksbeleving nog lang na de acute fase van de crisis aandacht vragen, en dus ook de crisiscommunicatie. • Uit beschikbare bronnen naar binnen halen van de maatschappelijke informatiebehoefte en daaruit een omgevingsbeeld destilleren; • Suggesties communicatieaanpak (gebaseerd op

¹⁰ In het plan van aanpak/advies van de projectorganisatie nafase worden alle crisisbeheersingsprocessen geborgd, die nog niet zijn afgerond in de acute fase.

HOOFDPROCES	PROCES	DOEL
	Pers- en publieksvoorlichting	<p>omgevingsbeeld).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Informeren over aard, omvang, aanpak, gevolgen, duur en verloop van het incident. • Voor het voetlicht brengen (toelichten, verklaren, duiden) van de dilemma's, beslissingen en keuzes van autoriteiten en hulpverleners; • Onophoudelijk schetsen van feiten en omstandigheden op basis waarvan een ieder in de gelegenheid is een correct en actueel beeld te verkrijgen van de (te verwachten) situaties en gebeurtenissen.
Ondersteuning		Voor wat betreft ondersteuning wordt aangesloten bij hetgeen de brandweer regelt voor de multidisciplinaire organisatie. In het gemeente wordt aangesloten bij de faciliteiten en services van de betreffende gemeente.
Informatie		<p>Het proces informatie binnen communicatie heeft tot doel:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Interne afstemming over de te verspreiden informatie, handelingsperspectief en duiding van de crisis. • Communicatie naar buiten volgens de doelstellingen van crisiscommunicatie. • Hiervoor gebruikt van de omgevingsanalyse (buiten wereld naar binnen brengen) en door het totaalbeeld van de operationele kolommen.
Monodisciplinaire procesbeschrijving		De uitwerking van bovenstaande processen is beschreven in het deel 2 van het regionaal crisisplan en de notitie 'zo werkt crisiscommunicatie'.

Bijlage 1 Crisispartners

In elke crisis zal de crisisorganisatie haar activiteiten afstemmen met de activiteiten van tal van andere overheden en externe partners. Met welke partijen moet worden samengewerkt, hangt direct samen met de aard en omvang van het incident. Bij wet is vastgelegd dat in het Regionaal Crisisplan van de Veiligheidsregio afspraken met crisispartners over risico- en crisisbeheersing worden opgenomen. Veiligheidsregio Twente heeft tegen de achtergrond van de bestuurlijke netwerkkaarten crisisbeheersing, afspraken gemaakt met ketenpartners. De bestuurlijke netwerkkaarten beschrijven voor een groot aantal scenario's de bestuurlijke afstemmingslijnen.

Naast de 'samenwerking' waarin het bevoegd gezag binnen de Veiligheidsregio primair aan zet is, zijn er tal van crisis situaties waarbij het lokale en regionale gezag secundair betrokken is en onder 'aansturing' van een ander bevoegd gezag met die partijen samenwerkt:

Openbaar Ministerie (OM)

In situaties van gijzeling, ontvoering, continuïteit strafrechtspleging en – uitvoering is het Openbaar Ministerie (OM) het bevoegde gezag dat primair aan zet is. In situaties waarin het OM zichzelf primair aan zet acht, zal het vanuit zijn verantwoordelijkheidsdomein een belangrijke (zo niet doorslaggevende) rol opeisen in de regionale crisisorganisaties. In deze situatie is de gezagsrol van de hoofdofficier van justitie op basis van artikel 13 Politiewet leidend. De voorzitter van de crisisorganisatie stemt maatregelen ter handhaving van de openbare orde af met de hoofdofficier. Desgewenst vindt de afstemming plaats in een apart (regionaal) driehoeksoverleg. Daarbij houdt het OM rekening met de maatschappelijke impact en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de (lokale) overheid. In situaties waarin het OM secundair betrokken is (denk aan openbare orde, rampen en zware ongevallen) stelt het OM zich ondersteunend op in de (regionale) crisisorganisatie. Het OM heeft zijn planvorming afgestemd op het Regionaal Crisisplan.

Waterzorg

Binnen Veiligheidsregio Twente zijn verschillende organisaties actief die gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor de waterzorg. De waterzorg kan opgedeeld worden in vier processen. Het proces:

- beheer waterkwaliteit heeft als doel de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater zo goed mogelijk te beschermen. Onder andere bij ongevallen en branden kan d.m.v. verontreiniging de kwaliteit van het oppervlakte- en/of grondwater in het geding komen. De (gevolgen van een) verontreiniging moeten zoveel als mogelijk voorkomen en beperkt worden.
- beheer waterkwantiteit heeft als taak te zorgen voor een veilige waterstand, met als doel wateroverlast en droogte tegen te gaan. Door de klimaatsveranderingen komt de doelstelling van het proces beheer waterkwantiteit steeds frequenter in het geding.
- nautisch verkeersmanagement richt zich op het beheer van het vaarwegverkeer, met als doel incidenten en calamiteiten te voorkomen dan wel te verhelpen. Een uitgebreide toelichting op dit proces is te vinden in het coördinatieplan vaarwegen.
- search and rescue richt zich op het redden van mens en dier, die in de problemen zijn gekomen in het water. Door de demografie van Twente is er geen noodzaak voor een aparte organisatie en voert de brandweer de search and rescue uit.

Waterschap

Meerdere partijen zijn verantwoordelijk voor de waterzorg. De grootste waterpartner in Twente is waterschap Vechtstromen. Vechtstromen beheert ongeveer 90 procent van het oppervlakte- en grondwater. Het beheer van de overige tien procent is in handen van de waterschappen Rijn en IJssel en Drents Overijsselse Delta. Het beheer van de waterschappen in Twente beperkt zich tot de waterkwaliteit en de waterkwantiteit. Tijdens crisis fungeert waterschap Vechtstromen als eerste aanspreekpunt voor de waterschappen. Het waterschap kan andere waterschappen (tijdelijk) vervangen, maar neemt niet de bevoegdheden over. Elk waterschap blijft verantwoordelijk voor zijn eigen beheergebied. De Ovd's van het waterschap zijn 24/7 bereikbaar en beschikbaar. In het convenant tussen de waterschappen en Veiligheidsregio Twente zijn afspraken over de bestrijding vastgelegd. Een verdere toelichting op de werkwijze van de waterschappen is terug te vinden in het calamiteitenplan van Waterschap.

Rijkswaterstaat

Rijkswaterstaat en de provincie Overijssel zijn eveneens partners in de waterzorg. Zij zijn verantwoordelijk voor het beheer van de Twentekanalen en kanaal Almelo de Haandrik. Onder het beheer van deze kanalen valt ook het nautisch verkeersmanagement en beheer waterkeringen.

Defensie

Defensie kan ondersteuning bieden. Eén van de hoofdtaken van Defensie is immers civiele autoriteiten te ondersteunen bij rampen en crisis. Deze ondersteuning bestaat uit:

- structurele taken, bijvoorbeeld explosievenopruiming, Koninklijke Marechaussee, bijzondere bijstandseenheden en het calamiteitenhospitaal;
- militaire bijstand op grond van de Politiewet 2012, bestaande uit;
- bijstand bij handhaving van de openbare orde en veiligheid;
- bijstand bij de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde;
- militaire bijstand op grond van de Wet Veiligheidsregio's art. 51;
- militaire steunverlening in het openbaar belang (MP 11-10, 2007).

De catalogus Nationale Operaties beschrijft de capaciteiten die Defensie gegarandeerd binnen vastgestelde termijnen aan civiele autoriteiten beschikbaar kan stellen.

Het convenant tussen Veiligheidsregio Twente, Eenheid Oost van de Nationale Politie en Defensie bevat regio specifieke samenwerkingsafspraken. De dienstdoende Regionaal Militair Operationeel Adviseur is vanuit Defensie 24/7 bereikbaar en beschikbaar voor militair advies over bijstand, steunverlening en overige militaire onderwerpen.

Convenanten

Overzicht regio specifieke convenanten, dienstverleningsovereenkomsten en samenwerkingsovereenkomsten met ketenpartners van Veiligheidsregio Twente. De monodisciplinaire afspraken die elke kolom heeft gemaakt worden verder uitgewerkt door de kolom zelf in de procesbeschrijvingen/draaiboeken.

Deze zijn dan ook niet opgenomen in onderstaande tabel.

PARTNER	STATUS
Waterschappen en Rijkswaterstaat	Vastgesteld
Defensie	Vastgesteld
RTV Oost	Vastgesteld
Drinkwaterbedrijf Vitens	Vastgesteld
Netbeheerders GAS en Electra	Vastgesteld
Spoor Pro Rail	Vastgesteld
Telekom	Vastgesteld
Provincie (weg- en waterbeheerder)	Vastgesteld

Bijlage 2 Prestatie-eisen

De hieronder genoemde prestaties zijn richtinggevend, waarvan op basis van professionaliteit kan worden afgeweken. De prestatie-eisen van bevolkingszorg zijn vastgesteld door het Algemeen Bestuur.

Acute medische hulpverlening

- De meldkamer ambulancedienst bepaalt, binnen 3 minuten na alarmering het eerste beeld. De meldkamer ambulancedienst vormt het beeld in de beginfase aan de hand van informatie van burgermeldingen en de eerste aankomende ambulance.
- Eerste ambulance binnen vijf minuten na aankomst eerste beeld inclusief opschaling
- Bij meerdere zwaargewonde slachtoffers bepaalt de eerste ambulance het gewondenbeeld. Aan de hand van dit beeld maakt de ambulancedienst waar mogelijk gebruik van redzame burgers en improviseert waar het nodig is.
- Binnen 30 minuten na alarmering is door de OvD-g, de leiding en coördinatie van de acute hulpverlening opgestart en hierbij sluit hij, indien mogelijk, aan bij burgerinitiatieven.
- De meldkamer ambulancedienst levert binnen vijf minuten na melding van de OvD-g. een eerste beeld aan ziekenhuizen, zodat de ziekenhuizen vanuit hun eigen verantwoordelijkheid kunnen opschalen en in staat zijn de gewonden adequaat op te vangen.
- De meldkamer ambulancezorg of GHOR informeert in ieder geval elk uur de ziekenhuizen en huisartsen over het verloop van het incident, zodat voortdurend het juiste beeld bestaat bij de betrokken partijen, om zo adequate zorg te kunnen blijven leveren.
- Binnen 24 uur maakt de directeur publieke gezondheid een inschatting van de noodzaak tot gezondheidsonderzoek.

Acute brandweezorg

- De eerst aankomende eenheid geeft binnen vijf minuten een beeld inclusief opschalingsbehoefte
- De eerste eenheden organiseren redzame burgers om zich heen. Deze mensen worden bijvoorbeeld ingezet om inwoners te alarmeren en te zorgen dat mensen uit het benedenwindse gebied zijn.
- Waarschuwing van de bevolking middels het sirenenetwerk vindt plaats binnen 10 minuten.
- Binnen 30 minuten na alarmering is door de OvD-b, de leiding en coördinatie van de acute hulpverlening opgestart en hierbij sluit hij, indien mogelijk, aan bij burgerinitiatieven.

Acute politiezorg

- Eerst auto geeft binnen vijf minuten beeld inclusief opschalingsbehoefte
- Eerste eenheden organiseren redzame burgers om zich heen bijvoorbeeld voor afzetting of begidsing.
- Binnen 30 minuten na alarmering is door de OvD-p, de leiding en coördinatie van de acute hulpverlening opgestart en hierbij sluit hij, indien mogelijk, aan bij burgerinitiatieven.
- De ovd-p geeft binnen 30 minuten aan of het brongebied als plaats incident moet worden aangemerkt.
- Ontruiming van bedreigd gebied moet binnen 60 minuten gereed zijn in samenwerking met andere hulpdiensten

Opvangen

- Zelfredzame betrokkenen worden gestimuleerd of waar nodig gefaciliteerd bij het zelfstandig voorzien in hun opvang en verzorging. Daar waar nodig en mogelijk worden redzame burgers in staat gesteld om een bijdrage te leveren bij de opvang en verzorging.
- Daar waar mogelijk wordt aangesloten bij de maatregelen die door redzame omstanders zijn geïnitieerd. Gebruik maken van spontane opvang op initiatief van een bedrijf of een café in de buurt. Indien de opvang voldoet sluit de gemeente hierbij aan.
- Passende opvang en verzorging wordt uiterlijk 3 uur na aanvang van het incident geleverd. Dat wil zeggen dat ten minste onderdak, drinken en voedsel, sanitaire voorzieningen en toegang tot informatie en indien aan de orde een slaapplek of EHBO is georganiseerd. Hulpverleners maken eerst gebruik van de spontane opvang. Binnen 1 uur is het NRK inzetbaar voor de opvang van (niet) zelfredzamen. Binnen 3 uur wordt een opvanglocatie/ passende opvang en verzorging georganiseerd voor deze doelgroep. Ten aanzien van de locaties kan gebruik gemaakt worden van de 30 opvanglocaties die regionaal in beeld zijn gebracht.
- Er wordt opvang en verzorging geregeld of georganiseerd die past bij de capaciteit van maximaal 10% van de betrokkenen met een absoluut maximum van 200 personen. 10% van de betrokkenen dient tijdelijk te worden

opgevangen. Indien er meer dan 200 personen voor een langere duur moeten worden opvangen wordt gebruik gemaakt van de regionale lijst van opvanglocaties. Op deze wijze wordt een passende opvanglocatie gevonden.

- Er wordt, indien aan de orde, gestreefd om binnen 48 uur tijdelijke huisvesting te regelen. Het gaat hierbij om de mensen waarvan duidelijk is dat ze niet terug kunnen keren naar hun woning en ook niet ondergebracht kunnen worden bij familie/vrienden. In samenwerking, indien van toepassing, met woningbouwcorporatie. (De verantwoordelijkheid leggen bij de organisatie die dit dagelijks doen).

Verwanteninformatie

- Zelfredzame betrokkenen worden gestimuleerd om actief contact te zoeken met (de contactpersoon van) de verwanten.
- Zelfredzame betrokkenen worden waar nodig gefaciliteerd bij het in contact komen met verwanten.
- Verwanten worden gestimuleerd en waar nodig gefaciliteerd bij het vinden van een betrokken familielid/kennis.
- Uiterlijk 8 uur na aanvang van de (acute) crisis zijn minimaal 500 verwanten die zich bij de frontoffice hebben gemeld, geïnformeerd over (het verloop van) het proces. Verwanten die na 8 uur na aanvang van de (acute) crisis nog in onzekerheid zijn over het lot van de betrokkene die zij zoeken, worden elke 4 uur actief over de status van het proces geïnformeerd. Indien er sprake is van grote informatiebehoefte door verwanten wordt SIS ingeschakeld. Uitvoering wordt gedaan door de front-office SIS. In geval van minimale verwantenvragen wordt deze eis uitgevoerd door medewerkers pers- en publieksvoorlichting (binnen het team registratie slachtoffers). In geval van ernstige gewonden en/of dodelijke slachtoffers worden verwanten geïnformeerd door de huisartsen, ziekenhuizen en/of politie. Dit mogen zij doen, zodra zij informatie hebben over slachtoffers (mits volgens hun professionele maatstaven voldoende geverifieerd).
- Verwanten die na 24 uur na aanvang van de (acute) crisis nog in onwetendheid zijn, krijgen een individuele contactpersoon toegewezen die hen regelmatig en naar behoefte informeert over en, indien aan de orde, betreft bij het identificatieproces.
- Het boegbeeld legt als onderdeel van de duiding uit hoe het proces 'informereren van verwanten' is georganiseerd en welke problematiek dit met zich meebrengt (waaronder zorgvuldigheid versus snelheid).

Publieksinformatie

- De overheid stimuleert vooraf en tijdens crisis dat betrokkenen zichzelf en elkaar informeren. Van belang is om vooraf te investeren in de zelfredzaamheid van burgers.
- Feitelijke informatie geven Uiterlijk 30 minuten na aanvang van het incident wordt feitelijke informatie beschikbaar gesteld aan betrokkenen, zodat zij zelfredzaam kunnen handelen (handelingsperspectief). Zelfredzame mensen kunnen hier (naar eigen inzicht) naar handelen
- Iedere 30 minuten wordt via de social media en op geëigende momenten via andere middelen, mede op basis van behoeften van betrokkenen, feitelijke informatie beschikbaar gesteld. Indien nodig worden concrete handelingsperspectieven geboden

Duiden

- Het boegbeeld (burgemeester of voorzitter veiligheidsregio) geeft binnen een uur na aanvang van het incident duiding aan de crisis door afhankelijk van de situatie burgers op te roepen tot (zelf)redzaamheid.
- Iedere twee uur daarna duidt het boegbeeld, afhankelijk van de situatie, opnieuw de crisis.

Handelingsverplichting

- Indien nodig worden concrete instructies verstrekt aan de betrokkenen met als doel schadebeperking. Het geven van een handelingsverplichting gaat verder dan een handelingsperspectief, in die zin dat dit moet worden opgevolgd.
- Voor spoedeisende ontruiming geldt dat brandweer en politie de beslissing nemen zodra het gevaar duidelijk wordt en de ontruiming van gebouwen binnen een half uur is voltooid en die van gebieden binnen een uur.
- Andere handelingsverplichting worden op basis van een noodbevel of noodverordening door de burgemeester opgelegd op basis van advies. Een besluit over een spoedeisende handelingsverplichting wordt binnen een kwartier na advies door de burgemeester genomen.

Nafase

- Betrokkenen worden gestimuleerd om via de reguliere weg contact te zoeken met de benodigde hulpverlenende instantie(s) voor de nafase.
- Betrokkenen die zich (toch) bij de overheid melden voor (een vorm van) herstel/nazorg worden gefaciliteerd bij het in contact komen met de desbetreffende hulpverlenende instantie(s).

- Het eerste conceptplan van aanpak nafase, normaliter binnen 24 uur, wordt gebruikt als afschalingsdocument en wordt ter goedkeuring voorgelegd aan het crisis team. Een vastgesteld plan van aanpak nafase door het college van B&W geldt als prestatienorm. In het plan van aanpak staan onder ander de volgende thema's:
  - Bestuurlijke uitgangspunten
  - interne procesorganisatie en zorg aan de eigen organisatie
  - de wijze waarop slachtoffers ondersteund worden als het gaat om de schade afhandeling, verwijzing naar psychosociale hulpverlening, et cetera
  - collectieve rouwverwerking
  - communicatie, evaluatie en verantwoording over de crisis
- Er wordt een publieksenquête gehouden door de betrokken gemeenten. In de nafase wordt een publieksenquête georganiseerd in samenwerking met de GGD. Een publieksenquête is voor alle betrokkenen met als doel de tevredenheid over het optreden van de overheid te meten.

Naast de hierboven beschreven outcome gerichte prestatie-eisen, zijn ook een aantal interne prestatie-eisen of randvoorwaarden te benoemen. Deze zijn vooral gericht op het ondersteunen van de crisisorganisatie zodat zij de outcome gerichte prestaties kunnen behalen.

Rapportage

- Na de eerste twee uur worden besluiten gestructureerd vastgelegd.

Informatie management

Het informatie management is in staat om de crisisorganisatie adequaat te ondersteunen bij haar slagvaardig optreden. Dat wil zeggen dat beschikbare informatie zo snel mogelijk wordt doorgegeven aan diensten die hier operationeel 'iets' mee kunnen.

De wettelijke eisen

- Er wordt een totaalbeeld opgesteld dat bestaat uit de beschikbare gegevens over:
  1. het incident
  2. de hulpverlening
  3. de prognose en de aanpak,
  4. de getroffen maatregelen en de resultaten ervan
- Het totaalbeeld wordt langs geautomatiseerde weg zo spoedig mogelijk en voor zover dat redelijkerwijs mogelijk is geverifieerd, beschikbaar gesteld aan de onderdelen van de hoofdstructuur van de rampenbestrijding en crisisbeheersing, andere bij de ramp of crisis betrokken partijen, voor zover zij deze gegevens nodig hebben voor de uitvoering van hun taken en bevoegdheden, en de minister.
- De onderdelen van de hoofdstructuur van de rampenbestrijding en crisisbeheersing, bedoeld in artikel 2.1.1 onderdelen a/e, houden bij de rampenbestrijding en crisisbeheersing een eigen beeld bij.
- Het eigen beeld bestaat uit de beschikbare gegevens over de ontwikkeling en effecten van een incident, de risico's voor de veiligheid van de hulpverleners en de personen in het getroffen gebied, de aanpak van het incident en de daarvoor benodigde mensen en middelen.
- De gegevens worden nadat zij beschikbaar zijn binnen tien minuten verwerkt in het eigen beeld en voor zover mogelijk geverifieerd.
- De gegevens worden langs geautomatiseerde weg beschikbaar gesteld aan de onderdelen van de hoofdstructuur van de rampenbestrijding en crisisbeheersing; andere de bij de ramp of crisis betrokken partijen die deze gegevens nodig hebben voor de uitvoering van hun taken en bevoegdheden, en het onderdeel dat het totaalbeeld bijhoudt.

Leiding en coördinatie

- Leidinggevend kunnen hun organisatie daadkrachtig en improviserend inzetten met daar waar nodig en mogelijk gebruik van spontane hulp.
- Topbesluiten worden binnen 15 minuten genomen.
- Leidinggevend of teams zijn in staat te sturen op resultaten behorend bij het voorliggende scenario en zijn in staat de benodigde maatregelen behorend bij voorliggend scenario te nemen.

Alarmering (ook bij opschaling)

- De alarmering is erop gericht zo snel mogelijk zo veel mogelijk burgers en functionarissen op te roepen om hulp te verlenen. Hierbij geldt het principe dat er beter te veel dan te weinig burgers en functionarissen kunnen worden gealarmeerd.